

suā effenciā erit et alteri. q̄re si alteri ē boni-
tas p hoc q̄ ē necesse esse p se erit similiter
et aliter et de malicia eodē modo se habe-
re necesse est. q̄re vel vtrūq̄ erit bonū eēn-
cialiter vel vtrūq̄ malū vel vtrūq̄ bonū
et malū simul. ampli⁹ si vniuoce d̄r de eis
necesse esse p se declaratum ante est alibi
q̄ necesse esse p se nullo modo: potest
esse p̄mune imo necesse est ip̄m esse vnū
in fine vnitati et i vltimate indiuiduitatis
q̄ non potest esse nisi vnū numero. Nul-
modo igr̄ erunt duo illa p̄traria vel p̄mu-
ne ad illa. Q̄ si dixerit q̄s q̄ equo ce d̄r de
illis. manifest⁹ ē erro: ei⁹ cum non dicatur
necesse nisi a non cessando. Necesse em̄ p
se verissima declaratione ē q̄ nō cessat eē
et hoc est ei p se hoc est nō aliunde. hoc au-
tem est dicere cuius esse p̄tinuū ē non ha-
bens abscisionem vel it̄ruptionē in suo
esse. et hoc est ei nō aliunde videlicet ipsa
p̄tinuitas essendi seu p̄manendi q̄ntū ad
ad necessitatē igr̄ nō d̄r necesse p se de eis
equo ce. S; neq̄ q̄r̄uz ad id q̄ est p se. Si
ei p se sentit i negationē solā vt eius inten-
tio sit hec. scilicet non aliunde. Manife-
stū est q̄ negatio ista vna intentione dici-
tur de ambob⁹. Si v̄o int̄tio ei⁹ est firmi-
tas querendi quemadmodū cadere vide-
tur i ratione subst̄cie vel iuxta modū illū
Dico q̄ nec sic d̄r d̄ eis nisi vniuoce. vtrūq̄
ei ē vna int̄tione firmū i suo esse cum neu-
trum sit pendens ab alio. neq̄ dillabens.
aut diffuens i corruptionē siue in nō esse
ip̄m vero esse cum de vtroq̄ dicat̄ essenci-
aliter t̄m non recipit intellect⁹ q̄ d̄ eis dica-
tur equo ce nec ē possibile intellectui huma-
no q̄ntumcūq̄ p̄teruo et discolor cōtin-
gere vel somnare ibi equocationē nisi for-
tassis hic delirare voluerit. Q̄ de altero
sic dicat̄ vt significet bonitatē vt de altero
similiter vt significet maliciā q̄si ens et bo-
nū p̄mū p̄uertat̄ vno mō. sicut ens et malū
p̄mū p̄uertant̄ altero mō. Patefaciā aut̄
tibi p̄cedētes p̄bationes anteq̄ incipiam
destruere hoc. Manifestū ei p se quia
qcquid inest socrati p hoc q̄ ē hō inest et
cuilibet alij indiuiduoz eiusdes species q̄-
re quicqd inest p̄ncipio malo p hoc q̄ est
necesse eē p se inest. et p̄ncipio bono per
hoc ip̄m. Si necesse esse p se cōiter et vni-
uoce d̄r d̄ ambob⁹ vt hō d̄ socrate et alijs
indiuiduis eiusdē species q̄re si alter ē ma-
lū p hoc q̄ ē necesse esse p se erit et reliquū
malū p eandē causam. Sicut et bonū q̄re

vtrūq̄ erit et bonū et malū. Q̄ si necesse
esse p se singulare ē seu p̄p̄tū et indiuidua-
le accidit idē et p eandē viā quēadmodū
si dicat̄ q̄ albi p hoc q̄ socrates est hō
erit et medic⁹ p eandē causā hō. It̄ ergo
patefecit tibi certitudinē p̄bationū istarū.

Erro: manicheozū alia via destruit si-
ens de duob⁹ p̄ncipijs que ponunt dica-
tur equo ce.

Euertat igr̄ nūc iuxta p̄missū ad
destruendā istā vanissimā falsita-
tē q̄ errone⁹ iste delirat ens d̄ vtro-
q̄ dictozum p̄ncipiozum dici equo ce et
a altera int̄tione ip̄am entitatem nihil ali-
ud esse q̄ ip̄am bonitatem. Altera v̄o ip̄as
entitatē nihil aliud eē nisi ip̄am maliciā.
Dico igr̄ q̄ cum ip̄e ponat bonitatem et
maliciā p̄trarias v̄o p̄trarietate necesse est
vt ponat eis gen⁹ p̄mune. Q̄ si ip̄m ens
nō ē eis p̄mune q̄ idubitatē ē oim̄ p̄mu-
nissimū multo fort⁹ nihil aliud erit eis ne-
cesse. Amp̄. cū p̄traria circa idē habeat
naturalit̄ et eē et fieri. Si veri nois p̄traria
sunt bonitas et malicia et erūt et fiet ex ne-
cessitatē circa idē subiectū. Idem inq̄ vel
genere vt albi et nigrū circa sup̄ficiē et sa-
nū et egrū circa corp⁹ animal vel circa idē
specie et eadē sanū et egrū circa eundē ho-
minē ex necessitate ergo cōmunicat̄ genus
aliq̄d bonitas et malicia. Ampli⁹. ma-
nifestū p se ē q̄ vtrūq̄ p̄municat̄ rōe sub-
st̄cie p̄vt subst̄cia generali it̄tione accipi-
tur vt dicat̄ d̄ oim̄ eo q̄ p̄p̄a firmitate sic
stat vt nō idigeat fulcimēto aut sust̄tatio-
ne subiecto p̄ modū q̄ accidēs d̄ idigere
subiecto. Q̄ si rationē subst̄cie cōmuni-
cat ergo et ip̄am subst̄ciā et nomen eius

Amp̄. sc̄m hoc null⁹ sermo erit alijs
hominibus cū h̄mōi erroneis cū ip̄i alijs
rationib⁹ et int̄tioneib⁹ oēs sermones ac-
cipiāt q̄ alij homies. Si em̄ equo ce vti-
mur vt pot̄ abutitur hoc noie ens equi-
uocabūt eodē errore et alia q̄re imponent
eis magnificatōes et int̄tiones quas nec
recipit nec capit intellectus hominū aliozū.

Ampli⁹. nō effugiūt quin p̄trariū et cō-
trarietas p̄muniter dicatur de vtroq̄ eoz
s; nec declinare possunt in contrariū sub-
ente cū entū quoddā sit alij contrariū et
quoddā nullū. Contrarioz v̄o nullū ē nō
ens et nullū non entū p̄trariū. Cū igr̄ p̄mu-
niter dicat̄ de h̄ijs cōtrariū ens v̄o sup̄i⁹
sit ad id q̄ ē contrariū manifestū ē quod
ens p̄muniter dicet̄ de illis. Amp̄. vnū